Ч. 88. Субота 21 цьвітня (4 мая) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К.	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — Ческий клюб а закон о будові водних доріг. — Дальші поясненя правительства про той закон. — Неімовірна поголоска).

Вчерашне засіданє палати послів було дуже спокійне: Наради вели ся над законом о належитостях і остаточно палата приймила єго в другім і третім читаню. Правительство внесло предложенє дотикаюче будови льокальних зелізниць в р. 1901. В тім предложеню обіймаючім 18 нових зелізничих шляхів містять ся два шляхи галицкі, о то шлях: Новий Торг—Сухагоро і шлях Переворск—Бахор. Крім того закон дає правительству повновласть до підвисшеня субвенций для зелізниць, які вже будують ся а то для галицких шляхів: Тшебіня-Скавці о 309.000 К., Пила-Яворжно 133.000 К. і Коломия—Заліщики о 36.000 К. На всі ті нові шляхи зелізниць льокальних в цілій Австриї загальної довготи 605 кільометрів треба буде 69 міліонів корон, які покриють держава, краї і сторони інтересовані. Держава буде платити річно $1^1/_2$ міліона корон.

Slavische Correspondenz доносить, що вчера по полудни відбула ся конференция президиї ческого клюбу з президентом міністрів дром Кербером в справі закона о водних дорогах. Ческий клюб жадає деяких змін в державнім предложеню, а іменно: каналізациї Молдави і середної Лаби, реґуляциї горішної Лаби і рік Хебу, Берунки, Морави і Диї та кількох рік галицких, загальним коштом 185 міль. К. Крім того жадає молодоческий клюб на реґуляцию приток і получені з нею меліорацийні роботи 10 міліонів для Чехиї, 6 міліонів для Галичини і 4 міліони для Морави і Шлезка. Німецкі сторонництва приймили ті жаданя, заявляючи що переведуть над ними наради в своїх клюбах, а то само заявив пос. Яворский іменем Кола польского.

В дальших поясненях правительства до предложеня о будові водних доріг каже ся між иншими: Коли правительство рішило ся внесенєм предложеня дати почин до рішеня водно-дорогового питаня в Австриї, то мусіло собі сказати, що то не є зовсім припадок, що у нас се питанє розмірно так пізно виступило на дневним порядку і що й нині ще в поважних і заводових кругах в Австриї канали стрічають ся не так з ворогованєм але з довол далекосяглим недовірєм. Управненя до того не можна звідси висновувати, немов би не було бажаним, довести до подешевленя перевозу для масових артикулів, котрі — в недостачі иншої нагоди припадали зелізничому рухови, або для тих (т. зв. бідних і найбіднійших) артикулів, які вимагають найдешевшого перевозу, щоби могли війти в житє. Замітний однак єсть нераз висловлюваний сумнів, чи після даних в Австриї з природи условин можна уважати оплатність каналів, а передовсім економічний успіх для загального добра обезпеченим. — В тім взгляді мусіло собі правительство сказати, що очевидно покопанє вододілів пасуває розвязці сего питаня технічні трудности, яких ще ніякий на сьвіті канал не мав побороти. Правительство мусіло пізнати, що то значно буде впливати на фінансове обчисленє водних доріг, а економічний добуток обидвох, технічної і фінансової сторони, може знехтувати економічність користованя з дорого побудованих і дорого управлюваних водних доріг. Але з другого боку, не треба малодушно приступати до справи. Хоч то щира правда, що технічно-фінансових проблємів правильно не розвязує ся ентузиязмом, але й то правда, що часто рух непевний і несьвідомий цїли й дороги, який проявив ся супротив цілого великого комплексу водно-дорогового питаня в Австриї в части як скептичне нехтованє, а переважно як пересадне одушевленє, перейде небавом в поважну і пильну роботу, наколи замість загального розумованя про всьо або нічо буде задача поставлена на певних основах. Той перехід вже почав ся. Сподіваня великого діла лише тоді можуть доспіти зовсім, наколи знаємо, до чого то діло змагає. Предложенє закона має подати то обезпеченє і оно поясняє єго питоменність.

З Петербурга передають до Times-а неімовірну і сензацийну вість, немов би Росия заключила з Сербією войскову конвенцию. Переговори ще ведуть ся, але заключенє конвенциї в теперішній хвили вже цілком певне. Після тої умови Сербія буде зобовязана в справах войскових ділати лише в порозумінию з Росиєю. Розложенє сербских войск на півночи Сербії, особливо над Дунаєм і Савою, має також відбути ся після російских вказівок. Колиб Росия була приневолена мобілїзувати

---

12)

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ЗАПИС.

(З анґлійского — Г. Марвеля.)

(Дальше).

XI.

Коли я зійшов на долину, застав Ральфа і Черльса, як стояли при комині і о чімсь поважно розмавляли. Ральф опер був руку на плечи брата.

— Бачиш, ми ще ні на крок не поступили наперед — сказав до Черльса.

— Завтра приїде ґенерал — відповів Черльс в хвили, коли задзвонено до вечері — перед тим не можемо нічого починати, особливо, коли схочемо оминути якого фальшивого поступку. Я ціле пополудне роздумував о тім надармо. Поки-що мусимо сидіти тихо.

Попрошено до вечері. Ми ждали терпеливо кілька мінут, відтак нетерпеливо ще трохи довше, аж вкінци надійшла скоро Евеліна і перепросила за спізненє. Принесла вість від леді Марі, аби на неї не ждали, бо буде вечеряти в своїй компаті, — що она впрочім в послїднім часї звичайно робила.

— А де Аврелія? — спитав Ральф.

— І она не прийде до вечері — відповіла Евеліна. — Дістала знов сильний біль голови і положила ся тому до ліжка. Просила мене, аби я вам сказала, що мусить з вами конче нині рано поговорити, бо вже завтра рано відʼїздить, а як трохи відпічне, прийде о девятій годині сюди. Додала навіть, що на кождий спосіб зійде до вас.

— Коли так неспокій Ральфа о суджену влагодив ся, і коли єго впевнено, що єї недуга малозначуча, засіли ми вкінци до стола. Рідко доводилось мені сидіти в такім маломовнім товаристві. Евеліна нічого не їла. Коли наливала води до склянки, єї рука так дрожала, що облила обрус. Я бачив, як Черльс потайки дивив ся на неї, і чим раз більше пересьвідчував ся, що Аврелія казала правду і що Евеліна мусіла щось знати о тайні минувшої ночи. Я мусів і наважив ся конче поговорити з нею ще тої самої ночи.

— Ух, студено! — замітив Ральф, коли ми кінчили вечеряти. — Сніг все ще паде, а вітер чим раз сильнійший.

— Такий вітер віщує все сніг — відповів Черльс, очевидячки аби лиш щось сказати. — Мені здаєть ся, що то вехідний вітер. Так — додав по довшій перерві, коли знов тишина запанувала в комнатї — саме тепер переходить вечірний поїзд о 8-ій. Мусів доброї чверть години спізнити ся, бо осьма вже давно била. Дуже добре чути як він гуркотить. Дворець віддалений звідси о три кільометри, і лиш при вехіднім вітрі чути переїзджаючий поїзд.

— Ні, Черльс, не три, лише два і пів кільометра — поправив Ральф.

— Так, два і пів звідси до двірця, але певне три від двірця сюди — уперав ся Черльс.

І в такий спосіб з трудом вела ся розмова о рівнодушних річах, доки аж ми не вернули до сальону, вдоволені, що там хоч книжку можна взяти до руки, і мовчати, не звертаючи нічиєї уваги. Очевидячки ми всї того бажали.

Коли ми увійшли, сиділа Евеліна перед лямпою, з книжкою перед собою, оперши локоть на столі і засланяючи рукою лице. Так сиділа неповорушно, не відриваючи очий від книжки. Але по якімсь часї замітив я, що она ні одної картки не обернула.

Черльс сидів з часописю в руці, і здавало ся, пильно єї читав, але цілий час не спускав з ока Евеліну.

Коли я так обоїм приглядав ся, не знав сам що почати. Як я міг поговорити сам на сам з Евеліною так, щоби Черльс того не замітив? Вкінци отворив Ральф, що сидів доси в їдальни, двері до сальону, і виставив голову.

— Аврелія ще не приходить. А то вже чверть на десяту! Евеліно, прошу вас, будьте ласкаві піти на гору і спитати, чи скоро прийде.

— О, она певне прийде! — відповіла Евеліна, не підводячи очий. — Она казала, що мусить з вами конче, ще нині вечером, з вами говорити.

Ральф знов замкнув двері, а ми знов почали пильно переглядати ґазети і книжки. Але по десятьох мінутах появив ся нетерпеливий суджений знову.

— Вже пів до десятої — скрикнув роздразнений. — Прошу вас дуже, Евеліно, підіть раз до неї! Бою ся, що цілком не прийде. Може бути, що їй погіршило ся.

Евеліна відложила книжку і вийшла з компати. Ральф пішов поволи до біблїотеки

свою армію, Сербія мусїла би зробити то само. В такім случаю армія сербска перейшла би під команду російского ґенерала. Аби не було проволоки у важних случаях, одержала би Сербія від Росиї також і грошеву поміч. В тій умові застережено независимість Сербії на случай розділу турецких посїлостий в Европі. Сербія одержала би Новібазарский округ і часть Македонії. До тої вісти додає Times увагу, що той договор звернений против Австриї. Вість ту треба приймати дуже осторожно, бо анґлїйска праса звістна з того, що розносить неправдиві поголоски.

Новинки.

Львів дня 3 го мая 1901.

— **О недузї Впреосьв. Митрополита Шептицкого** розійшла ся була непокоюча чутка, до котрої причину подала та обставина, що Впреосьв. Владика не явив ся на похоронї бл. п. Архієп. вірм. обр. Ісаковича і его заступав перемиский Владика Преосьв. Чехович. Говорено, що Впреосьв. Митрополит занедужав на якусь хронїчну недугу легких, то знов, що наступило заткане жили скипілою кровю і що есть обава, що кість буде порохнавіти та що недуга ся, котрої Владика набавив ся ще тогди, коли служив у войску і спавши з коня, потовк собі сильно ногу, есть так небезпечна, що лїкарі докладають всяких сил, щоби усунути грозячу небезпечність. На всїх тих вістях як констатує „Dz. Pol.“, котрий інформував ся в компетентнім місци, есть лиш тілько правди, що Впреосьв. Митрополит дїйстно занедужав на ногу, але недуга зовсїм не есть така небезпечна, як еї представляно і Владика хотїв взяти участь в похоронї, лиш лїкарі ему відрадили. За кілька днїв Владика буде вже зовсїм здоров і в день сьв. Юрия відправить сам службу Божу.

— **II. Загальні збори товариства „Спілка для господарства і торговлї** стоваришеня зарегістрованого з обмеженою порукою в Перемишли, відбудуть ся дня 14-го мая 1901 р. (вї второк) о 11-ій годинї перед полуднем в комнатах „Рускої Бесїди“ в Перемишли з слїдуючим порядком дневним: 1) відчитане протоколу з попередних зборів; 2) справоздане дирекциї за адміністр. рік 1900; 3) справоздане комісиї контрольноï; 4) вибір 5 членів совіта і 2 заступників; 5) затверджене вибору 1 члена дирекциї; 6) вибір комісиї контрольної; 7) внесеня і інтерпеляциї членів.

— **З Коломиї:** Загальні збори „Коломийского Бояна“ відбудуть ся в суботу дня 4-го н. ст. мая о годинї 7-ій вечером, а в случаю недостаточного числа членів того-ж дня о годинї 8-ій вечером з отсим порядком дневним: 1) отворене зборів, 2) відчитане протоколу, 3) справоздане каси, 4) вибір нового видїлу, 5) внесеня та інтерпеляциї.

— **Войскові музики** у Львові будуть грати в місяци маю: Дня 7-го перед Намістництвом, дня 9-го в стрийскім парку, дня 14-го перед будинком Інвалїдів, 17-го на Високім Замку, 21-го перед головною командою, 23-го перед Намістництвом, 28-го в огородї езуїтскім і 30-го в стрийскім парку.

— **Живцем згоріла.** Перед кількома днями вибухнув був огонь в Чортківци, повіта городеньского і розширив ся ще на два сусїдні обійстя. Мимо того, що ратунок був скорий, згоріли всї три обійстя зі всїми запасами збіжа і паші для худоби. Загальна шкода, котра не була обезпечена, виносить 2.240 К. Найсумнїйше то, що в огни тім згоріла дволїтна донечка одного з погорільцїв, Анна Костюк.

— **Скажені борсуки.** В громадї Любешка, як доносять з Бібрки до Kur. Lwowsko-го, про слїдуючу нечувану подію, має ґр. Калинівский кусень лїса (пасовиско), де пасла ся худоба тамошного шинкаря. Нараз з'явив ся борсук і кинув ся на корову, укусив еї, покусав відтак ялївку та кинув ся на вола, котрого вхопив за ніздря, а він відкусив борсукови ухо. То дїяло ся побіч публичної дороги, отже на крик хлопця, що пас худобу та на рев худоби прибіг якийсь селянин і забив борсука. В тамошних лїсах есть богато борсучих нор, і есть обава, що сказило ся і більше борсуків.

— **Великий огонь.** В Любіни малім коло Щирця згоріло вчера 45 хат і будинків господарских. Шкода яку огонь наробив виносить 24.000 К. Ледви кількох погорільцїв було обезпечених від огню.

— **Банк краєвий** знизив від дня 1 н. ст. мая с. р. стопу процентову ось як:

1. Реєскопт векслїв стоваришень заробкових і господарских	.	на $4\frac{1}{2}$%
2. Ескопт векслїв приватних	. .	„ 5 %
3. Отворені кредити: saldo debet	. .	„ $5\frac{1}{2}$%
saldo credit	.	„ $3\frac{1}{2}$%
4. Застав на папери публичні	. .	„ 6 %

— **Незвичайне з'явище.** Дивна пригода приключила ся анґлїйскому кораблеви „Тевтонїк“, що плив на широкім мори під 45 степенем ширини а 40 степ. довготи, в дорозї до Ню-Йорку. Підчас зовсїм погідного неба і спокійного воздуха, здоймила ся нараз величезна филя, і то з такою силою, що бухнула якби якийсь водоспад на поклад корабля і зовсїм его залила. Двох пасажирів, що були під ту пору на покладї, кинула вода з такою силою на другу сторону судна, що один зломив собі вилицю, а другий так покалїчив ся, що треба ему було ногу відняти. Опісля зачало щось кораблем страшно підкидати і трясти ним так, що здавало ся, як би він мав вже затонути. Наконець ще раз вода залила судно а відтак все притихло. Море успокоїло ся, небо було як перед тим ясне і погідне, воздух спокійний, лиш зруйноване на покладї корабля і брак двох моряків, що сидїли на маштах в кошах, були доказом перебутої катастрофи. Капітан корабля каже, що то був вулканїчний вибух під морем.

— **Купив собі „дїдька“** за 170 зр. В черновецкім судї відбувала ся оногди розправа, котрої предметом була справа купна і продажи дорослого дїдька. Річ була така: В року 1898 вкрав хтось муляреви Хациньскому дві шинки. Він чув від когось, що ворожка Міздаль уміє ворожити з карт, замавляти і все відгадувати. Отже Хациньский пішов до ворожки, щоби она ему сказала, хто вкрав ему шинки. Міздалева не сказала ему, хто вкрав, але за то порадила ему, щоби купив собі у неї — „дїдька“. Хациньский видко хотїв вже давно зробити знакомство з паном „дїдьком“, бо ему предложене ворожки дуже сподобало ся і розходило ся ще лиш о цїну купна. Остаточно добили торгу і Хациньский хоч не видїв самого дїдька, предмет свого купна, обіцяв ся заплатити за него 170 зр. але ратами а ворожка

і вскорі почули ми, як він старав ся в своїй самотї потїшити себе грою на фортепянї.

Нараз вернула Евелїна. Була блїда як полотно, а еї уста дрожали, коли промовила слова:

— Она не пішла спати, бо в комнатї сьвітло. Але нїчого не відповідала, коли я стукала. Двері до комнати заперті на ключ.

— Але всьо то не есть достаточною причиною, що ви так страшно поблїдли — відозвав ся Черльс. — Менї здасть ся, що навіть коли би Аврелія мала не знати який сильний біль голови, то ви спокійно перенесли би на собі то нещастє. Люба дитинко, в звичайнім житю не грасте так добре, як на сценї. Вас пригнїтає щось незвичайного. Не даром виливає ся воду на обрус і не їсть ся нїчого. Що з вами?

Евелїна опустила ся на крісло і закрила лице руками.

— Ба, я собі так і гадав — сказав Черльс вклякаючи перед нею і віднимаючи еї руки від лиця. — Говоріть, Евелїно, що з вами?

— Не сьмію сказати! — Она відвернула лице і хотїла освободити свої руки, але Черльс не пускав їх.

— Чи розходить ся о подію з послїдної ночи? — спитав приязним голосом, але таким, що очевидячки вимагав відповіди.

— Так!

— А знаєте, що мене о то підозрівають?

— Вас, Черльс! Нїколи! — скрикнула зриваючись з крісла.

— Так, мене! Мій власний отець підозріває мене о то! Отже коли що небудь знаєте о тім, Евелїно — а я бачу тепер, що знаєте — то вашим обовязком сказати нам і прийти нам з помочию, о скілько можете...

Сказавши то пустив еї руки і встав

— Не знаю нїчого певного — відповіла.

— Але ми вскорі щось о тім почуємо. Аврелія знає щось і скаже Ральфови.

— Панна Грант? — відозвавсь я. — Атже перед підвечірком ще нїчого не знала. Она мене питала, що я о тім гадаю.

— Але від того часу щось дізнала ся — відповіла Евелїна. — Перед вечерою зайшла я до еї комнати, аби спитати еї о шовкову стяжку, яку вчера позичила від мене. Она саме складала свої річи і цїла підлога була закинена всїлякими паперами. Она віддала стяжку і розмавляючи зі мною укладала річи до куфра. Відтак попросила, аби їй подати коробку з рукавичками, що стояла на столї. — Коли я брала ту коробку, побачила случайно кусник паперу, що лежав побіч инших і сейчас пізнала в нім той папір, в котрім був завинений півмісяць, коли нам полковник Мідльтон показував брилянти. Я була би на то не звернула уваги, бо хоч то був рижевий папір, але не дуже ріжнив ся від инших, що там лежали, колиб не була замітила на нїм двох значків. Сейчас пригадала я собі, що то я сама зробила ті значки і що ґенерал Мерстон звернув мою увагу, аби не дерти его, що я по правдї хотїла зробити. Здивована скрикнула я. Аврелія скоро відвернулась і спитала, що менї. А коли я не відповідала, она приступила до стола і сейчас пізнала причину. Я почервонїла як грань, а она поблїдла.

— Я не хотїла, аби ви то бачили — сказала вкінци, беручи спокійно паперець. — Не хотїла, аби хто небудь дізнав ся о тім, заки не покажу Ральфови. Знаєте, де я то найшла?— При тім поглянула на мене пронизливо. Я могла лиш заперечити. Менї дуже встидно стало за моє підозріне, яке нагле обудилось у мнї. — Дуже жалую — сказала відтак Аврелія — але то мій обовязок сказати о тім Ральфови, без огляду, які наслїдки будуть з того. Я роздумувала над тим і гадаю, що він мусить о тім дізнати ся. По вечери покажу ему то! — Сказавши то сховала паперець до кишенї і почала плакати. Я не знала, що маю діяти і що говорити, зі страху перед тим, що може стати ся. В тій хвили задзвонено до вечері і я хотїла йти з комнати, коли она мене покликала.

— Не прийду до вечері — сказала. — Не хочу, аби Ральф бачив мене з заплаканими очима. Скажіть ему, що прийду пізнїйше, коло девятої години, бо хочу конче ще нинї з ним поговорити. Але нїчого ему не говоріть о тім папери; я сама хочу ему то сказати і не згадуйте взагалї перед нїким, що ви бачили. Не хочу, аби хто скорше від него о тім довідав ся. — Відтак почала знов плакати і я намовила еї покласти ся, прикрила еї шалем і відійшла, бо ще мусїла одїти ся і зайти до тїтки Марі. Тому я спізнила ся.

— І то всьо? — спитав Черльс, що з великою увагою слухав оповіданя.

— Всьо! — впевнила Евелїна. — А тепер дізнаємо ся найгіршого.

— Дуже скоро! — відповів Черльс. — Ральф може кождої хвилї увійти. Евелїно, пане Мідльтон, будете такі добрі піти зі мною?

Пішов наперед до галї. Ми чули як Ральф в сусїднїй комнатї співав якусь ірляндску пісню в супроводї фортепяна.

— Ідїть же тепер наперед просто до еї комнати, але скоро — сказав Черльс.

Евелїна поглянула на него здивована, але пішла наперед по сходах а ми за нею через ґалерию образів на другий конець дому. Вкінци задержалась она перед одними дверми. Одинока лямпа лиш слабо осьвічувала коридор. Між дверми і порогом видко було слабу смугу сьвітла і крізь дірку від ключа продирало ся сьвітло. Але хоч як ми уважно прислухували ся не було чути в комнатї нї найменшого шелесту.

— Стукайте ще раз, але сильнїйше — сказав Черльс, коли Евелїна вже відступала від дверий. Не було відповіди. Сьвітло в комнатї погасло а ми ще наслухували.

Міздаль обіцяла ся доставити єму дорослого дідька. Хащиньский дійстно заплатив ратами умовлену суму, але ворожка не доставила єму умовленого дідька, аж Хащиньский не могучи дочекати ся любчика, котрого так дорого собі купив, запізвав Міздалеву до суду. Розправа ще не скінчила ся, бо треба було переслухувати сьвідків. Пана „дідька“ не покличуть па сьвідка, але Хащиньский вже тепер може бути певний що купив собі дідька а другому дідькови упхав 170 зр. в зуби.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Ґеделе 3 мая. Цісар прибув сюди вчера по полудни.

Пекін 3 мая. Вальдерзе доносить з Пекіну: Після вістий, які наспіли з поля битви мали німецкі войска в борбах дня 23 і 24 цьвітня з ґенералом Лію такі страти: 1 офіцир і 7 вояків убитих, 1 офіцир і 12 людий тяжко ранених, дальше 1 майор, 2 офіцирів і 34 людий легко ранених. Німці забрали хіньским войскам 18 скорострільних армат і богато старих.

Льондон 3 мая. Англійскі ґазети гадають, що вісти, немов би російскі войска в Манджурії мусіли вести борби з Хінцями, неправдиві. Вісти ті розпускають Росияни умисне, аби виказати мниму конечність побільшеня своїх войск в Манджурії.

Кольонія 3 мая. Kaeln. Ztg. доносить з Пекіну: Росияни мусіли звести під Мукденом борбу з Хінцями, в котрій втратили 60 людий убитих і ранених.

Надіслане.

— Прошу вас, подайте сюди лямпу з коридора — обернув ся Черльс до Евеліни, котра чим скорше побігла па конець сіний. — Держіть тут — говорив дальше, а ви, Мідльтон уступіть ся.

Він сам відступив кілька кроків назад і кинув ся з цілою силою на двері.

Двері застогнали і заскрипіли, але ще не подавали ся.

— Замок вже старий, мусить пустити — скрикнув він вже трохи задиханий.

— Але Черльс — пробовав я спинити єго — се чейже компата дами! Панно Деррік, мені дивно, що ви позваляєте на таке!

Замість відповіди відступив Черльс знов кілька кроків назад і кинув ся з ще більшим розгоном на двері. Роздав ся трескіт дерева, лоскіт зеліза і в одній хвили двері вилетіли.

Попереду всіх вбіг Черльс до компати і упав па землю, але сейчас зірвав ся знов на ноги і тяжко віддихаючи взяв з руки Евеліни лямпу.

Ще заки я всціп на ново запротестувати, опинились ми всї троє в компатї.

Комната була пуста.

В однім куті стояв до половини наповнений куфер, а довкола него лежали розкинені в неладі ріжні річи. На столі була ціла купа всіляких дрібниць до жіночого убору. По середині стояла лямпа, в котрій саме догарав кніт і ще слабо тлів. Коло стола на кріслі лежала чорна сукня, приготовлена імовірно на нинішний вечер, а коло комина висїла пара шовкових чорних панчіх; на земли під ними стояла пара жіночих черевиків. Цілий вигляд комнати вказував на наглу, поспішну утечу.

— Нема єї! Тепер вже тайна відкрита! — крикнув Черльс відсапнувши. — Я повинен був здогадати ся, що тут мусїла бути жепщина. Впрочім она то зробила без попередного плину — додав розглянувши ся по компатї. — Она хотіла аж завтра виїхати, але налякала ся, що ви у неї найшли той папєрець, хоч досить добре уміла крутити, аби зискати час. Не дурна. Мала лиш годину часу і уміла єго знаменито використати. Без сумніву утікла тоді, як ми були при вечери. Поїзд о осьмій годині послідний, що відійшов нині звідси до Льондона, а впрочім уряд телеґрафічний вже замкнений. Знала дуже добре, що до завтра не можна буде нічого зробити. Она хитрійша як я гадав.

— Я вже перше не довіряла їй, хоч не мала до того ніякої оправданої причини. Але я не надіяла ся, аби она утікала — сказала Евеліна тремтячи зі зворушеня, і все ще розглядаючи ся по комнаті.

— Я знав то — сказав Черльс — від хвилї, як побачив сьвітло крізь дірку від ключа. Коли-б був в ній ключ, не було би видко тілько сьвітла, а двері, в котрих нема ключа, вказують майже певно, що їх замкнено знадвору. Мала она служницю?

— Ні — відповіла Евеліна. — Звичайно приходила до мене, коли потребувала послуги — але рідко, бо як менї видить ся, мусїла помітити, що я єї не люблю, хоч я старала ся укрити перед нею мою неприхильність.

— Ну, більше єї не побачимо, або я мусїв би дуже помиляти ся — сказав Черльс. — А тепер, гадаю, треба піти до Ральфа і оповісти єму всьо, що стало ся — додав дрожачими устами.

— Ох, Ральф, Ральф — зітхнула Евеліна — він так єї любив!

— Ви не довіряли їй вже перше, Евеліно? А чому Ви того не сказали скорше?

— Не маючи ніякого доказу? А коли-б Ральф — ні, того не могла я єму ніколи сказати — відповіла дівчина і як грань почервоніла.

(Дальше буде.)

— **„З живого і мертвого“** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по ціні 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового“** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового“ можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один уділ членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше уділів. При складаню першого уділу належить зложити *вписове на резервовий фонд в кводі 1 зр.* — „Краєвий Союз кредитовий“ *приймає вкладки ощадности* в довільній висоті і опроцентовує їх $4^1/_2$% та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на $5^1/_2$%. Инші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзі кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 I. поверх (дім „Просьвіти“). Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім недїль і руских сьвят. *Дирекция.*

— **„Краєвий Союз кредитовий“**, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові (ринок ч. 10, I. поверх в домі „Просьвіти“), приймає вкладки ощадности в довільній висоті і опроцентовує на $4^1/_2$%. Один уділ членьский в „Краєвім Союзі кредитовім“ виносить 50 корон; кождий член може мати більше уділів. При вплачуваню першого уділу належить зложити також вписове в кводі 2 корони на фонд резервовий. Від уділів членьских виплачує „Краєвий Союз Кредитовий“ за рік 1899 дивиденду в висоті 5%. — Призбираних гроший уживає „Краєвий Союз Кредитовий“ на засоствоюване руских товариств кредитових потрібним засобом капіталу оборотового, як також на переведенє користних парцеляций.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжників	аркуш	по 10 сот.
2. Замкненя місячні	2 аркуші	„ 5 „
3. Інвентар довжників	аркуш	„ 5 „
4. „ вкладників	„	„ 5 „
5. „ уділів	„	„ 5 „
6. Книга головна	„	„ 10 „
7. „ ліквідацийна	„	„ 10 „
8. „ вкладок щадничих	„	„ 10 „
9. „ уділів членьских	„	„ 10 „
10. Реєстр членів	„	„ 10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

15 кр. — кожда серия 10 штук. Збірка історичних портретів в виді листової марки, величина 60×27 мілїметрів, ритованих на стали одинокий підручник для молодежи. Для замовлень з провінції треба дочислити порто з рекомендованєм 15 кр. Адміністрация „Народної Часописи“.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского.**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | **Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | **Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

Дуже красний образ комнатний

представляючий

„ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого, Львів

ул. Руска ч. 3.

„Fotografische Mittheilungen" одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **153** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового видання того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)